

Béküljetez ki vagy meg?

Köszöntés: „Az uralom az ő vállán lesz, és így fogják nevezni: Csodálatos Tanácsos, Erős Isten, Örökkévaló Atya, Békesség Fejedelme!... (Ézs 9,5b).” Ámen.

Gyülekező ének: 234: Jer, kérjük Isten áldó Szentlelkét...

Fennálló ének: 136: 1: „Dicsérjétek az Urat...”

Fő ének: 136: 2-4. 23-26: „Áldjátok Istenteket...”

Előfohász: „Békesség, békesség! – pedig nincs békesség! Mert ő a mi békességünk, aki a két nemzetséget egyé tette, és az ő testében lebontotta az elválasztó falat, az ellenségeskedést, miután a tételes parancsolatokból álló törvényt érvénytelenné tette, hogy békességet szerezve a kettőt egy új emberré teremtse önmagában. Megbékéltette mindkettőt egy testben Istennel a kereszt által, miután megölte az ellenségeskedést önmagában, és eljött, békességet hirdetett nektek, a távoliaknak, és békességet a közeliaknak (Jer 6,14; Ef 2,14-17).” Ámen.

Lekció: Mózes I. könyve 33. fejezet

„Amikor Jákób föltekintett, látta, hogy már jön is Ézsau, és négyszáz férfi van vele. Ekkor szétosztotta a gyermekeket Lea, Ráhel és a két szolgálóleány mellé. Előreállította a szolgálóleányokat és gyermekeiket, mögójük Leát és gyermekeit, ezek mögé Ráhelt és Józsefet. Ő maga előttük ment, és hétszer borult le a földre, amíg a bátyjához ért. Ézsau eléje futott, megölelte, nyakába borult, megcsókolta, és sírtak. Amikor Ézsau föltekintett, és meglátta az asszonyokat és gyermekeket, azt kérdezte: Kik ezek? Jákób így felelt: A gyermekek, akiket Isten adott kegyelméből a te szolgálóknak. Majd odaléptek a szolgálók gyermekeikkel együtt, és leborultak. Odalépett Lea is gyermekeivel együtt, és leborultak. Végül odalépett József és Ráhel is, és ők is leborultak. Akkor ezt mondta Ézsau: Mire való ez az egész tábor, amellyel találkoztam? Ő ezt felelte: Arra, hogy elnyerjem uram jóindulatát. Ézsau ezt mondta: Van nekem bőven, öcsém, legyen a tied, ami a tied! De Jákób ezt mondta: Ne úgy, hanem ha elnyertem jóindulatodat, fogadd el tőlem ezt az ajándékot! Mert amikor megláttam arcodat, mintha Isten arcát láttam volna, olyan kedvesen fogadtál. Fogadd el ajándékomat, amelyet áldásommal vittek neked, hiszen Isten kegyelmes volt hozzám, és van mindenem. És addig unszolta őt, amíg el nem fogadta. Akkor Ézsau ezt mondta: Induljunk el, menjünk, majd én előttem megyek! De Jákób így felelt neki: Tudja az én uram, hogy a gyermekek gyengék, meg szoptatós juhok és tehenek vannak velem. Ha csak egy napig is hajszolják azokat, elhullik az egész nyáj. Menjen csak az én uram a szolgálója előtt, én majd ballagok lassan az előttem járó jószág és a

gyermek járása szerint, amíg eljutok az én uramhoz Széírbe. Ézsau ezt mondta: Hadd hagyjak nálad néhányat a velem levő emberek közül. De ő azt felelte: Minek az, ha elnyertem uram jóindulatát? Így kelt útra Ézsau még aznap Széír felé. Jákób azonban Szukkót felé indult, és ott épített magának házat, jószágának pedig lombokból árnyékvetőt készített. Ezért hívják azt a helyet Szukkótnak. Így jutott el Jákób, Paddan-Arámból elindulva, épségben Sikem városáig, amely Kánaán földjén van. Tábort ütött a várossal szemben, és a mezőnek azt a részét, ahol sátrat vert, megvette Hamórnak, Sikem apjának a fiaitól száz keszíta ezüstért. Majd felállított ott egy oltárt, és így nevezte el: Isten, Izráel Istene!"

Előima

Nincs más reményünk, csak Te drága Üdvözítőnk, Aki a megbocsátás záloga vagy. Benned, Általad és Veled lenézünk még a mélységekbe is, mint egykor Péter, még akkor is, ha bajban vagyunk és süllyedünk. (Mt 14,28-31) Kérünk, ments bennünket, irgalmas Megváltónk. Megvalljuk, hogy csődöt mondtunk, hibáztunk, ellenségeskedés él zsigereinkben, minden percen csak a versenyszellem hajt bennünket. Bocsásd meg, hogy nem Tőled tanulunk, amikor a kapcsolatokról van szó. Mi is követ ragadunk, pedig homokba kellene írni a mások bűnét és elengedni, ami annyira fáj. Félnünk, rettegünk a találkozásoktól. Kerüljük még a szemkontaktust is. Csendben elslisszolunk, ha nem a fogunkra való a társaság még a gyülekezetben is. Könyörgünk, újíts meg bennünket. Új szívet adj, Urunk, nekünk személyesen egyen-egyenként, hogy érezzük, Te munkáltad ki mindazt, ami a megbékélést szolgálja. Szólj Urunk, hogy életünk legyen. Szólj Éltesítőnk és Újjáteremtőnk az Úr Jézus Krisztusban, hogy megszabaduljunk. Szólj és ajándékozz nekünk reményteljes jövőt és ne romlást. Könyörgünk, tervezz velünk. Építsd most is idesereglett pozsonyi népedet Igéd tiszta voltával és Lelked hatalmával, hogy lássuk a Te nagy szereteted jegyeit és magunkon hordozzuk Jézus Krisztus indulatát. Békesség Fejedelme, látogass meg minket, kérünk, hogy minden időben Rólad zengjen dicséretünk. Ámen.

Igehirdetés előtti ének: 512:6: „Szólj, és csitítsd a bút...”

Textus: Mózes I. könyve 33. rész 4. verse

Lukács evangéliuma 15. rész 20. verse

„Ézsau eléje futott, megölelte, nyakába borult, megcsókolta, és sírtak (IMóz 33,4).“

„Még távol volt, amikor apja meglátta őt, megszánta, elébe futott, nyakába borult, és megcsókolta őt (Lk 15,20).“

Ünneplő Keresztyén Gyülekezet, drága testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Nem mondok újat azzal, ha kijelentem, hogy kapcsolatainkban élünk. Társas lények vagyunk. A felolvasott igében, ha mélyebbre tekintünk, akkor észrevesszük, hogy a testvérek: Jákób és Ézsau egymást, – még ennyi év elteltével is –, hogyan szólítják meg. „Öcsém uram.” (Jókai Mór) Uram bátyám. Mennyire más világ az, mint a 133. zsoltárban megfogalmazott testvérek örömujjongása és együttörvendezése. Jákób még az anyai elvesztegetett idő után is csak oszt és szoroz. A kiválasztott újból szorong. Úgy helyezkedik, hogy a szeretett Ráchel és gyermeke, József védve legyenek. A menet élén áll, mert tudja, hogy igaza van az Úr ellenségének, aki Jób könyvében így fogalmaz az emberrel kapcsolatban az Úrnak: *„Bőrért bőrt ad az ember, de az életéért mindent odaad (Jób 2,4)!”*

Hogyan rendezi sorait, családi perpatvarát Jákób? Először is: Az előző éjszakai lelki tusa megváltoztatta. Megbékélt Urával. Harcolt. Olyan volt, mint az újszövetségi Saul. Az előző éjszaka megalázkodott Isten előtt, és szíve kész megalázkodni a testvére előtt is. Ez a harc megváltoztatta. Meghajol testvére előtt. Elől megy és hajlong. Ez a hétszeres meghajlás a Szentírásban egyedül Istennek jár ki, ahogyan Mózes is cselekedett és könyörgött: *„Mózes sietve a földig hajolt, leborult, és ezt mondta: Ó, Uram, ha elnyertem jóindulatodat, járj közöttünk, Uram! Mert bár keménynyakú nép ez, bocsásd meg mégis bűnünket és vétkeinket, és tégy tulajdonoddá bennünket (II Móz 34,8-9)!”* Jákób a földig hajol. Az ósatya porba hull. Ezt már megélte az Úrral kapcsolatban, most pedig az alázatos önmegismerés útján meg kell tennie testvérével szemben is. De valami történik. Ézsau megelőzi, méghozzá a szeretetben és a tiszteletadásban. Ő fut, Jákób elébe fut, és Jákób elé futása áldás. Az ölelés és a csók a különleges megindultságról tanúskodnak. Milyen emberi érzés uralkodhat Ézsauban, ahol eddig csak pusztító gyűlölet élt? Semmilyen, mert itt az Úr cselekedett. Ézsau nem „a szívére hallgat.” Ézsau nem utasítja az ő kíséretét. Isten közvetlenül belenyúlt a testvérek életébe. Jákób bűnérzete és Ézsau meglepő elfogadása kegyelem. Ezt a találkozást a mindenható Isten készítette elő. Ézsau visszalépett és Jákób kezdeményezett.

Ézsau szeretett és Jákób elfogadta, sőt viszonzta. Ézsau megajándékozta Jákóbot önmagával, Jákób pedig elfogadta Ézsau ajándékát. A megelőző szeretet és a pusztá alázat ténye hat, sőt felhat az egekig. Isten nagy irgalma, az Úr jósága, hogy a testvér testvér ellen nem gyűlölettel lép fel, hanem szeretettel. Jákób tervezgetett, de Isten kihirdette: *„Elvégeztett (Jn 19,30)!”* Jákób és Ézsau együtt hallották: *„Légy bizalommal Istenhez, békülj meg vele, mert ennek jó eredménye lesz (Jób 22,21).”*

Drága testvérek! Amikor kapcsolataikra nézünk, akkor sokszor elfelejtjük, hogy Isten megrendíthetetlen kőszikla. (ld. Zsolt 62,7). Elfelejtjük, hogy készsleges Megtartó Izráel Istene az Úr Jézus Krisztusban. Hány ember ma is kimondja, még a keresztyének között is: „Nekem nincs testvérem!” Minél bensőségesebb a kapcsolatod az Úrral, annál szilárdabb a békességem. Jákób fél és végül kibenesendesül el lelke? Kitől kap igazi segítséget? Minden terhét Istenre bízza? A megbékélés, ami elképzelhetetlen volt, íme valóság. Áthidalhatatlan szakadék volt a két testvér között. Kölcsönös bántás, versengés és csalás jellemezte őket. Ennek a két embernek a kapcsolatát teljesen tönkretette a bűn. Esküdt ellenségekékké váltak. Ézsau mégis szeretettel és irgalommal testvére keresésére indult. Nagylelkű visszafogadás, mert ott abban a helyzetben Ézsau és Jákób érzik, hogy Isten irgalmas és megbocsát. Ő mindent megtesz az ellenségeiért. A kapcsolat helyreállításáért. Egyértelmű, hogy rettegve várjuk az ítéletet, mint Jákób, mert jogos, de milyen jó, hogy Isten mindent elrendezett. Fia által elvégezte a békéltetés szolgálatát. Nem kicsinyeskedett. Futott az emberért, kereste, kutatta tékozló fiait, várta, és a Golgotán magához öelve megtérő gyermekeit szeretve átölelte őket. Vajon ez a békesség a tiéd? Vajon ezt a szolgálatot ismerted fel Krisztusban? Helyre állt a kapcsolatod Istennel? Békességben élni ezt jelenti. Elnyerni a békességet, a Lélek gyümölcsét, azt jelenti megbékélni az Úrral. Jézus pontos képet festett erről a megbékélésről abban a példázatban, amely a szerető apáról és önfejű fiáról szól. A fiú idő előtt kikér

mindent és mi lett az osztályrésze? Életének zokogó kérése: „Legalább abból a vályúból ugyanazt ehesse, mint a disznók.” Otthon nincs megszegyenítés. Otthon nincs ítékezés. Otthon nincs fejre olvasás. Otthon ölelés várja. Otthon hősként ünneplik. Ézsauhoz és a szerető apához hasonlóan Isten mindenkit megelőz. Megy nagy szeretettel, hogy fölkínálja a helyreállított kapcsolatot, amely Jézus halála által a miénk. Isten megkeresi az ellenségeit, látja, hogy mire van szükségük, és megáldja őket. Jákób adományoz. 550 darab haszonállatot adott testvéreinek. Az ajándék nem kicsinység. Istentől fogadta gazdagságát, Aki megáldotta, most pedig oszt belőle annak, akitől elvette. Visszaszolgáltatom és visszaadok valamit abból a testvéremnek, amit Istentől nyertem. Az előzékenység, az óvatosság és az elővigyázatosság jelei annak, hogy mennyire fontos számára a testvér jóakarata. Először áldást önmagam számára – ez volt Jákób kezdetleges indulata –, most áldás legyek annak az életében, aki mellettem van. Micsoda különbség. Jákób keresi a kapcsolat lehetőséget. Testvéreben barátira talált. Rendezte a tartozást, mint egykor Zákeus: *„Zákeus pedig odaállt az Úr elé, és ezt mondta: Uram, íme, vagyonom felét a szegényeknek adom, és ha valakitől valamit törvénytelenül vettem el, a négyszeresét adom vissza annak (Lk 19,8).”* Jákób odaállt Isten és testvére elé, és rendezte a tartozást. Az áldások Istene oszt a megáldott Jákób életén keresztül még az edómiaknak is. Micsoda misszionárius Jákób. Elvégzi a békéltetés szolgálatát. A találkozás, amely öleléssel és csókkal indult, felelősségvállalássá lett. Jákób győzött, mert legyőzött Isten által. Győzött, mert megbékélt Istennel és emberrel egyaránt. Diadalt aratott, mert van KINEK és mit megköszönnie. Visszaszolgáltatom abból, amit nyert az Úrtól, annak, akitől elvett. Mégis más a küldetése Edómnak és más a küldetése Izráelnek. Egészen más. Jákób útja Szukkótnál lezárul és elkezdődik Sikemben Izráel szűk ösvénye az Úrral. Egy út, amely Jákób élete mögött van. Egy út. Ráállt Izráel Isten útjára. Már nem csaló, hanem kiválasztott. Jákóbból lett Izráel. Innentől kezdve használható Izráel Istene, az élő Úr számára. Jákób

bizonyágtétele igaz, mert megtanulta: A fájdalom az fájdalom, a békesség az békesség és az öröm az öröm. Isten kegyelme kijelölte helyét, úgy ahogy a miénket is. Hiszed-e ezt, drága testvérem? Ki van jelölve a helyed! Ámen.

Utóíma

„De az Úr mellém állt, és megerősített, hogy elvégezzem az ige hirdetését, és a népek valamennyien meghallják azt. Azután megszabadultam az oroszlán szájából. Meg is szabadít engem az Úr minden gonosztól, és bevisz az ő mennyei országába. Övé a dicsőség örökkön-örökké. Ámen (II Tim 4,17-18).”

„Békés hajlékban lakik majd a népem, biztonságos lakóhelyeken, gondtalan nyugalomban (Ézs 32,18).”

„Igazság és jog trónodnak támasza, szeretet és hűség jár előtted. Boldog nép az, amely tud neked ujjongani, amely orcád világosságában járhat, Uram (Zsolt 89,15-16)!”

„Mindez pedig Istentől van, aki megbékéltetett minket önmagával Krisztus által, és nekünk adta a békéltetés szolgálatát. Isten ugyanis Krisztusban megbékéltette a világot önmagával, úgyhogy nem tulajdonította nekik vétkeiket, és ránk bízta a békéltetés igéjét. Tehát Krisztusért járva követségben, mintha Isten kérne általunk: Krisztusért kérünk, béküljete meg Istennel! Mert azt, aki nem ismert bűnt, bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazsága legyünk őbenne (II Kor 5, 18-21).”

„Mert ha akkor, mikor ellenségei voltunk, megbékéltettünk Istennel Fia halála által, akkor, miután megbékéltettünk, még inkább üdvözíteni fog élete által. Sőt ezenkívül még dicsekszünk is Istennel a mi Urunk Jézus Krisztus által, aki által most részesültünk a megbékélésben (Róm 5,10-11).”

„Amikor Jézus ezt meghallotta, így szólt hozzájuk: Nem az egészségeseknek van szükségük orvosra, hanem a betegeknek; nem azért jöttem, hogy az igazakat hívjam, hanem a bűnösöket. (Mk 2,17).”

Jézus mondja: Ti azért így imádkoztatok...

Adakozás: „Ingyen kaptátok, ingyen adjátok (Mt 10,8c)!”

Áldás: Jézus mondja: „Nektek pedig, akik hallgattok engem, ezt mondom: szeressétek ellenségeiteket, tegyetek jót azokkal, akik gyűlölnek titeket (Lk 6,27).”
Ámen.

Záró ének: 371: 1-7: „Jézus Krisztus, egy Mesterünk...”